



ת"פ 42240/12/19 - מדינת ישראל נגד א' ד'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42240-12-19 מדינת ישראל נ' ד'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם א' ד'

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליאור סלוצקר

ב"כ הנאשם - עו"ד יעל פינקלמן-ניסן

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. לאחר תחילת שמיעת ראיות הורשע הנאשם, במסגרת הסדר דיוני, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן מיום 23.5.2021 (להלן: "**כתב האישום**"), בביצוע עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ותקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 379 + 382(א) לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג במשך כ-3 שנים. על פי עובדות האישום, ביום 5.7.2019 בשעה 01:45 או בסמוך לכך, הסיע רון פרימר (להלן: "**המתלונן**") את המתלוננת במונית שהייתה ברשותו. באותן נסיבות, בעת שהגיעו למקום, על רקע חשדותיו כי המתלוננת בוגדת בו עם המתלונן, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין בכך שהכה אותו באגרוף בפניו. באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שמשך אותה בחוזקה מהמונית והוביל אותה לדירתה. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שסטר בפניה.
3. במסגרת ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים הוסכם שהנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר יתייחס, בין היתר, לשאלת הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו ללא הסכמות עונשיות, והצדדים ישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר.

התסקיר לעונש

עמוד 1



4. בתסקיר מיום 27.12.2021 פורט כי הנאשם בן 33, רווק, היגר ארצה עם משפחתו בהיותו בן 8 שנים ומתגורר בבית הוריו. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם וכן כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחונים קודמים. פורט כי לנאשם 6 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2021 בעבירות רכוש, אלימות ואלימות זוגית, ובגין הרשעותיו נדון לקנסות, מאסר על תנאי ומאסר בפועל, ושוחרר ממאסר בגין ביצוע עבירות מתחום האלימות הזוגית בחודש ספטמבר 2018. עוד צוין כי בעת הכנת התסקיר מרצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ועובד בשעות הערב כמאמן ספורט, וכי באבחון האחרון שנערך לנאשם והיה ממושך נבחנו מספר תוכניות טיפול, ביניהן האפשרות להפנותו לבית המשפט הקהילתי, התאמתו לטיפול במסגרת אינטנסיבית למכורים וכן לטיפול בהוסטל לגברים שנהגו באלימות בזוגיות.

5. להתרשמות שירות המבחן בעיתוי הנוכחי התייחס הנאשם באופן מצמצם לקשר עם המתלוננת, תיאר מערכת יחסים מורכבת עוד מראשיתה, ומדבריו עלה שלא תפס עצמו מחויב לקשר, התייחס ליחסים עם המתלוננת באופן אינסטרומנטלי, והיה ממוקד בצרכיו בלבד. עוד עלה כי הפחית מערכה של המתלוננת ומחשיבות הקשר הזוגי עבורו, בפער למתלוננת שהתייחסה לקשר כזוגי מחייב ומשמעותי, ועל רקע האמור עלו קונפליקטים ביניהם. בקשר לעבירות הנדונות, שירות המבחן התרשם שהנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למעשיו, מחד מכיר בהתנהגותו הפוגענית, ומאידך נוטה להשליך את האחריות על התנהגותו על המתלוננים, תוך טשטוש אחריותו לבחירותיו ולחזרתיות בפגיעה באותה המתלוננת, על אף סנקציות קודמות. הרושם הוא שהנאשם ממוקד בהתנהגות המתלוננת תוך שתופס עצמו כמי שרצה לסייע לה. הנאשם ציין כי אין כל קשר בין המתלוננת לבינו תקופה ארוכה, והוא עתיד להינשא לאישה אחרת המתגוררת בגאורגיה וצפויה להגיע לישראל לטובת היחסים עמו.

6. התרשמות שירות המבחן היא שהנאשם מחזיק בעמדות בעייתיות בכל הקשור ליחסיו עם נשים, הציג עמדות המשקפות יחס מחפץ תוך התמקדות בצרכיו וקושי לזהות פגיעה וכאב שמסב לאחר. עוד עלה הרושם כי על אף החזרתיות בהתנהגותו הפוגענית והאלימה והרשעותיו הקודמות, הנאשם אינו תופס עצמו כגבר בעל דפוסי אלימות וממשיך להחזיק בעמדה נוקשה לפיה אינו זקוק להתערבות טיפולית בתחום האלימות במשפחה, אלא רק בהיבט ההתמכרות, וממוקד בכך שמאז ביצוע העבירות חלפו כשנתיים, והוא נמנע מצריכה אלכוהול מזה זמן רב ואף השלים טיפול ביחידה להתמכרויות. בתסקיר פורט כי משיחה עם גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה שהנאשם פנה ליחידה להתמכרויות באופן עצמאי לראשונה בחודש נובמבר 2017, הטיפול הופסק בעת מאסרו, ולאחר שחרורו חזר לטיפול בינואר 2019 וטופל עד לאחרונה, משך כ-3 שנים. עולה שהנאשם התמיד בטיפול הפרטני, עבר שיקום תעסוקתי שבמהלכו השלים קורס כמאמן ספורט, מקצוע המאפשר לו לתעל תוקפנות באופן מסתגל. עם זאת, עולה שבמסגרת הליך הטיפול לא נעשתה עבודה עם הנאשם בקשר למערכות יחסים זוגיות או לדפוסי ההתקשורת שלו במסגרתו, כשהעובדת הסוציאלית המטפלת מודעת לכך שבמהלך הטיפול נפתח נגד הנאשם תיק אלמ"ב נוסף, כשמעד בצריכת אלכוהול, לגביו שיתף.

7. על פי התסקיר, בשיחה טלפונית שנערכה עם המתלוננת ציינה המתלוננת כי אינה מעוניינת להגיע לשירות המבחן או להרחיב, וביקשה לקצר את השיחה משעבר זמן רב מהאירוע המתואר בכתב האישום, ושיחה על הנאשם ועל הפגיעה בה גורמת לה לתחושה רעה. עם זאת מסרה כי כיום היא לא מאוימת מפניו, ולדבריה אינה בקשר עם הנאשם תקופה ארוכה של למעלה משנה. לדבריה, בעבר היה הנאשם מחדש עמה קשר כשהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, והיא סבורה שבגלל שהפסיק לשתות הפסיק להטרידה.

8. בתסקיר פורט כי ההתרשמות מהנאשם היא כי המדובר בגבר בעל מודעות רגשית והתבוננות פנימית מוגבלת, המתקשה לזהות צרכי זולתו וכן מתקשה ביצירת קשרים בינאישיים ואינטימיים מתוך מחויבות. בנוסף, כי מגיל



צעיר גילה הנאשם קשיים רגשיים ופנה לצריכת אלכוהול שהלכה והעמיקה עד על קשייו בוויסות דחפים, בפרט בהקשר הזוגי. ההתרשמות היא שהנאשם גילה קושי בדחיית סיפוקים ושליטה על דחפיו התוקפניים, נטה להשליך אחריות לסכסוך על המתלוננת והפגין קושי לבחון את אחריותו והתנהגותו הבעייתית בהיבט האלימות הזוגית. עוד על פי התרשמות שירות המבחן יחסיו של הנאשם עם נשים מאופיינים בעמדה מחפצה המדגישה את עליונותו, ללא יכולת אמפתיה או ראייתן כנפרדות ממנו ובעלות צרכים משלהן. הנאשם משליך את התנהלותו על גורמים חיצוניים כגון שתיית אלכוהול מרובה מצד המתלוננת ובזמנו אף מצידו והתקשה להעמיק בפרטי כתב האישום, בבעיות התנהלותו ולהסביר את הרקע להתנהלות אלימה וחוזרת כלפי המתלוננת.

9. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את גבולותיו הפנימיים החלשים של הנאשם, את העובדה שאינו מכיר לעומק בדפוסיו האלימים, כשהגם שעבר טיפול ארוך ונראה שאף משמעותי בדפוסיו ההתמכרותיים, לא נעשתה עבודה בקשר לדפוסיו האלימים. בנוסף, צוינה התנהלותו התועלתנית הממוקדת בצרכיו ומוטיבציה חלקית ובררנית לטיפול, תוך שהנאשם מציג לאורך ההיכרות הממושכת עם שירות המבחן עמדות נוקשות ומסרבות גם היום להכיר בצורך להשתלב בטיפול בתחום האלמ"ב. עוד צוינו גם עברו הפלילי של הנאשם והחזרתיות המשתקפת מהעבירה.

10. לצד זאת, כגורמים מגבירי סיכוי לשיקום צוינה הכרת הנאשם בדפוסיו ההתמכרותיים, שילובו בטיפול אמבולטורי ממושך שקידם הפסקת צריכת אלכוהול, היעדר כל קשר עם המתלוננת וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ללא מעורבות נוספת עם החוק מאז, וכי הנאשם מרצה עונש מאסר בעבודות השירות באופן יציב, כשנראה שנענה לגבול שהוצב. על פי הערכת שירות המבחן הושגה הפחתה בסיכון במצבו של הנאשם גם להתנהגות פוגענית ואלימה בהקשר הזוגי בעקבות הפסקת צריכת אלכוהול על ידו, יחד עם זאת, העובדה שלא השלים את המהלך הטיפולי לאור קשייו להכיר בצורך בהמשך טיפול בתחום האלמ"ב מהווה מוקד סיכון בפני עצמו. בנסיבות המפורטות לא בא שירות המבחן בהמלצה להמשך קשר עם הנאשם בתיק הנוכחי. הומלץ להתחשב בעת גזירת הדין בכך שהנאשם לקח חלק בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות משך תקופה ארוכה, בניתוק הקשר עם המתלוננת ובזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, כשלא נפתחו כנגדו הליכים פליליים נוספים. בהתחשב בעונש המאסר בעבודות שירות שריצה הנאשם בעת עריכת התסקיר ציין שירות המבחן כי ניתן להאריך את עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם אך על פי התסקיר, יש חשיבות לחדד את משמעות ההארכה מבחינה משפטית כגורם הרתעתי.

טיעוני הצדדים לעונש

11. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ולרקע ונסיבות ביצוען. עוד הפנה לעוצמת תקיפת המתלונן, במכת אגרוף לפניו, ולממד ההשפלה הנוסף לפגיעת הנאשם במתלוננת, שהייתה בת זוגו באותה העת. לטענתו, נסיבותיו של תיק זה מלמדות על פגיעה בערכים המוגנים ברף בינוני וצבר הנסיבות אינו מאפשר את קביעת תחתית מתחם הענישה על עונש של מאסר על תנאי. עתירת ב"כ המאשימה היא לקביעת מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר, תוך שהפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

12. בקשר לעונש שיש לגזור על הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לכתב האישום בהליך קודם ולתיק הפלילי שצורף לו בגינם ריצה עונש מאסר בעבודות שירות (ע/2) וציין כי בתיק הצירוף הורשע הנאשם בביצוע עבירות כלפי אותה המתלוננת שהייתה בת זוגו, ואף הפנה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1) הכולל 6 הרשעות קודמות בין השנים 2006 ועד 2021, חלקן רלוונטיות. לטענת ב"כ המאשימה מכך יש ללמוד על מאפייניו האלימים של הנאשם, כשנראה שהנאשם לא מורתע מנוכחות שוטרים וביצע עבירות בפניהם וכלפיהם, וכי עונשי מאסר ומאסר על תנאי לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות גם תוך הפרת תנאים מגבילים. בנוסף, הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר



שהתקבל וטען למשקל מוגבל שיש לתת לטיפול שעבר הנאשם ביחס להתמכרותו לאלכוהול בנסיבות. בהקשר זה הפנה לכך שהטיפול לא עסק בנושאים הקשורים במערכות זוגיות ואף ציין שהנאשם ביצע את העבירות הנדונות בחודש יולי 2019, בתקופה היה משולב באותו הטיפול. ב"כ המאשימה הפנה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם ונזקקותו להליך טיפולי בכל הקשור לעבירות אלימות, ולטענתו, הסיכון שהנאשם יעבור עבירות דומות בעתיד אינו מבוטל. עוד ציין שהנאשם הודה בביצוע העבירות רק לאחר ששני המתלוננים העידו בבית המשפט, ולא חסך את עדותם, ובנסיבות אלה אין לתת להודייתו משקל רב.

13. לטענת ב"כ המאשימה אין להורות במקרה זה על הארכת המאסר המותנה, ולשיטתו, תוך שהפנה לפסיקה, המדובר במאסר על תנאי חב הפעלה. עתירתו היא כי עונשו של הנאשם יקבע ברף העליון של מתחם הענישה לו טען, כך שייגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, גם תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי למתלוננים.

14. **ב"כ הנאשם** הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וטענה כי המדובר באלימות ברף נמוך, כשכתב האישום תוקן לקולא לאחר שמיעת עדותם של המתלוננים כך ששמיעת עדותם לא הייתה לשווא, ואין לבטל את ערכה של הודייתו. עוד התייחסה לכך שהצדדים הגיעו להסכמה לפיה שירות המבחן יבחן גם את שאלת הארכת המאסר המותנה, והצדדים ישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר, והטיעון המשפטי, השגוי לטעמה, שהשמיע ב"כ המאשימה באשר להיות המאסר המותנה חב הפעלה נשמע לראשונה מפי המאשימה רק בעת הטיעון לעונש. ב"כ הנאשם הפנתה לגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 28.4.2021 במסגרת ת"פ 52090-05-16 (ע"ת/2) במסגרתו הורשע, בין היתר, בתקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, וצינה כי בית המשפט שקל כבר אז בחיוב את הדרך הטיפולית שעשה הנאשם, גזר עליו 6 חודשי מאסר והפעיל עונש מאסר על תנאי של 4 חודשים, חודשיים בחופף וחודשיים במצטבר, כך שבסך הכל ריצה הנאשם 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. לטענתה מאז המשיך הנאשם בדרכו הטובה שנה נוספת, והגם שהדרך שעובר הנאשם אינה אופטימלית, האמון שנתן בית המשפט בנאשם הטיב עמו, ומאז פתח עסק מסודר בו עובד, ממשיך בטיפול, ואינו מבצע עבירות נוספות. לטענתה, האמור צריך לבוא בחשבון בעת גזירת דינו של הנאשם והחלטה בדבר הארכת המאסר המותנה.

15. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבין הרשעות הנאשם מהשנים האחרונות, שנגעו לאותה המתלוננת, להרשעותיו הנוספות, קיים פער של כ-15 שנה וטענה כי בין הנאשם למתלוננת שהייתה מבוגרת ממנו בהרבה, הייתה מערכת יחסים מורכבת בנוסף הפנתה לכך שלדבריי המתלוננת כיום אינה מפחדת מהנאשם, ואינה בקשר עמו תקופה ארוכה. לטענתה, על אף נוקשות תפיסותיו של הנאשם, הנאשם נרתם להליך טיפול והגמילה מאלכוהול, ולא עבר כל עבירה נוספת מאז ביצוע העבירות הנדונות, ולהליך הטיפולי ולגמילתו מאלכוהול השפעה חיובית על אורח חייו. בהקשר זה ציינה כי לנאשם עסק לגינון כיום, מעסיקיו במסגרת עונש עבודות השירות שריצה היו מרוצים ממנו והם אף העסיקו אותו בתשלום בביצוע שירותי גינון במקום, והוא גם בעל עסק לאגרוף אליו הוכשר.

16. ב"כ הנאשם הפנתה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, ולמועד הרחוק בזמן בו נגזר על הנאשם המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. עתירתה היא כי בנסיבות, ועל יסוד המלצת התסקיר אורה על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, וזאת על מנת שלא לגדוע את ההליך הטיפולי אותו עובר. לחילופין ביקשה שאגזור על הנאשם יגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה מינימלית.



דברי הנאשם

17. הנאשם מסר שהוא נוטל אחריות והביע חרטה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

18. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע עבירות התקיפה הם שלמות גופם, נפשם, כבודם וביטחונם של המתלוננים. בכל הנוגע לתקיפת המתלוננת יש לציין גם את חשיבות השמירה על החלשים מפני נחת זרועם של החזקים. חשוב לזכור כי אלימות בין בני זוג נתפסת כבעלת חומרה מיוחדת המחייבת באופן רגיל ענישה מרתיעה. זאת לאור המאפיינים המיוחדים של עבירות אלה ומאזן הכוחות בין הצדדים. גם בעת האחרונה שב בית המשפט העליון והדגיש את החומרה שבעבירות אלה ואת חשיבות ההרתעה לצדן, תוך שהוזהר על ידי כב' השופט אלרון שיש לפעול למיגור התופעה הקשה של אלימות במשפחה הן במישור הרתעת העבריין עצמו, הן במישור הרתעת הרבים. עוד הדגיש כב' השופט אלרון כי אל לקביעות הנוקבות שבפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה **"להיות בגדר רטוריקה בלבד"** (ע"פ 375/22 מדינת ישראל נ' בסל (10.2.2022) (להלן: **"ע"פ בסל"**)).

19. בחינת הנסיבות במקרה זה מלמדת כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע חשדו שהמתלוננת בוגדת בו עם המתלון, והגם שאין המדובר באלימות ברף הגבוה, ולא נגרמו למתלוננים חבלות של ממש מתקיפת הנאשם, אין להתעלם מכך שהנאשם הכה את המתלון במכת אגרוף בפניו וסטר למתלוננת, ומפוטנציאל הפגיעה הפיזית לצד המעשים. בנוסף, מהעובדות בהן הודה הנאשם עולה כי הנאשם, אשר סטר בפניה של המתלוננת בת זוגו כאמור, תחילה משך אותה בחוזקה מהמונית בה נהג המתלון ובפניו, באמצע הרחוב, והוביל אותה לדירתה, על ההשפלה שבכך. בנסיבות הכוללות, וגם אם לא נגרם נזק פיזי בדמות חבלות של ממש ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות מקרה זה איננה זניחה ומצויה ברף בינוני.

20. אשר **לענישה הנוהגת**, כפי שיודגם להלן, מבחינת הפסיקה עולה כי קיים מנעד די רחב של עונשים בעבירת תקיפת בת זוג, וכל מקרה נבחן בנסיבות המעשה והעושה. אמנם קיימים מקרים מסוימים, ואף חמורים מהמקרה שלפני, בהם נקבעה תחתית מתחם הענישה למאסר על תנאי, לעיתים לצד של"צ. לצד זאת, מעיון בפסיקה עולה כי במקרים לא מעטים, גם כשאין המדובר במעשי אלימות פיזית ברף הגבוה, בתחתית מתחם הענישה נקבע עונש של מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ובתקרתו תקופת מאסר מאחורי סורג ובריח, על אחת כמה וכמה מקום בו מדובר גם בביצוע עבירה נוספת, וכמו בעניינו ההתייחסות לכלל העבירות היא כאל אירוע אחד (ראו והשוו: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016); רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015); ת"פ (שלום ת"א) 26891-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (13.1.20); ת"פ (שלום ת"א) 13712-10-20 מדינת ישראל נ' צרפתי (24.10.21); ת"פ (שלום ת"א) 59632-11-20 מדינת ישראל נ' מיכה (26.12.21)).

21. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ולכך שבעניינו אחת העבירות בביצוען הורשע הנאשם היא תקיפת בת זוג, מתחם הענישה יקבע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננים.

העונש הקונקרטי לנאשם



22. במקרה זה אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. בעת קביעת העונש הקונקרטי לנאשם נתתי דעתי לגילו, 33, להודייתו ולחסכון בזמן השיפוט בעקבותיה. באשר לעיתוי הודיית הנאשם, לא נעלם ממני כי זו באה לאחר שמיעת עדותם של המתלוננים כך שלא נחסך מהם הצורך להעיד בבית המשפט. עם זאת, כפי שציינה הסנגורית, טרם הודיית הנאשם תוקן כתב האישום לקולא כך שאין לקבוע ששמיעת עדות המתלוננים הייתה לשווא, או שהנאשם אינו זכאי להקלה הניתנת למי שנוטל אחריות ומודה בביצוע העבירות. הודיית הנאשם אף הביאה לחיסכון זמן שיפוטי.

23. שקלתי גם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בחודש יולי 2019, וכי מאז לא הסתבך הנאשם בכל עבירה נוספת. כן שקלתי את העובדה שהנאשם החל בטיפול לגמילה מאלכוהול מיוזמתו עוד בשנת 2017, ההליך הטיפולי הופסק בעת מאסרו בתיק קודם, וחודש ביוזמתו לאחר השחרור בחודש ינואר 2019, והוא שיתף פעולה עם הטיפול שהסתיים לאחרונה משך כשלוש שנים, תקופה ממושכת ומשמעותית. זאת מבלי להתעלם מכך שהנאשם ביצע עבירות במהלך הטיפול בהתמכרותו, והטיפול כלל לא התייחס לנושאים הקשורים למערכת יחסים זוגית או לדפוסי התקשורת, הגם שדיווח על כך לעו"ס המטפלת.

24. נתתי דעתי גם לכך שבמסגרת הטיפול עבר הנאשם שיקום תעסוקתי במהלכו השלים קורס מאמני ספורט ועוסק באימון אגרוף, כשהרושם הוא שעבודה בתחום זה תסייע לו לתעל את תוקפנותו באופן מסתגל. בנוסף לכך שהנאשם סיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בתיק קודם (ע/2), לדברי באת כוחו, ביצע את עבודות השירות לשביעות רצון מעסיקו, ואף ממשיך לספק שירותי גינון למעסיקו במסגרת עסקו. אין ספק שהמדובר בדרך טובה שעושה הנאשם בהקשרים אלה ויש לברך על כך, והנתונים שלעיל יישקלו לזכותו. לדברי המתלוננת לשירות המבחן הנאשם אינו בקשר עמה מזה תקופה ארוכה והיא איננה חוששת מפניו כיום. נתתי דעתי גם לטענה בדבר מורכבות הקשר בין הנאשם והמתלוננת, שביניהם אף פער גילאים משמעותי, אליו הפנתה הסנגורית.

25. לצד שקילת המפורט לעיל לקולא, אין להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם הכולל 6 הרשעות קודמות (ע/1), בין היתר בגין ביצוע עבירות רלבנטיות. אמנם כפי שציינה הסנגורית חלק מעברו הפלילי של הנאשם ישן בזמן, אך די בעבירות בהן הורשע בשנים האחרונות, בין היתר בגין מעשים כלפי אותה מתלוננת או בקשר אליה, כשהנאשם לא הורתע ממאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, או מעונש מאסר בפועל שריצה בעברו - כדי ללמד שעל עונשו של הנאשם להיות ממשי, קונקרטי ומרתיע. בהעדר נסיבות מיוחדות, יש באמור כדי להביא לקביעה שאין מקום למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה, ובוודאי שאין מקום להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו. זאת גם אם ניתן להתייחס למאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם כמאסר על תנאי בר הפעלה שניתן בנסיבות מתאימות להורות על הארכתו, ובשים לב שגם לעמדת המאשימה עד למועד הטיעון לעונש לפיה ניתן היה לשקול את הארכתו.

26. חרף העובדה שבסוף התסקיר לעונש מצוין שירות המבחן כי "**בהתחשב בעונש מאסר שמרצה כיום, ניתן להאריך את העונש המותנה התלוי נגדו**", וגם אם צוין בתסקיר כי סביב הפסקת צריכת האלכוהול על ידי הנאשם הושגה הפחתה בסיכון במצבו גם ביחס להתנהגות פוגענית ואלימה בתחום הזוגי, תוך שהומלץ כי בעת גזירת הדין ינתן משקל למשך הזמן בו נטל הנאשם חלק בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, לניתוק הקשר עם המתלוננת ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ללא הסתבכות נוספת עם החוק - עיון מעמיק בתסקיר מלמד כי במקרה זה בבירור, לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הארכת המאסר המותנה, אף לא כאלה המצדיקות את מיקום עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה. הטעם לכך נוגע למאפייני הנאשם המפורטים בתסקיר, יחסו לעבירה ולמתלוננת, וסירובו להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית שהוא טיפול נחוץ במיוחד בנסיבותיו, תוך שצוין בתסקיר שאינו תופס



עצמו כגבר בעל דפוסי אלימות ומחזיק בעמדה נוקשה לפיה אינו זקוק להתערבות טיפולית בתחום האלמ"ב. לדעת שירות המבחן לעומת זאת, ללא טיפול מסוג זה לא ניתן לקבוע כי הנאשם השלים את המהלך השיקומי.

27. ודוק, על פי התסקיר, להתרשמות שירות המבחן הנאשם הוא בעל מודעות רגשית והתבוננות פנימית מוגבלת, מתקשה לזהות צרכי זולתו, מתקשה ביצירת קשרים בינאישיים ואינטימיים מתוך מחויבות, מתקשה בדחיית סיפוקים ושליטה על דחפיו התוקפניים, נטה להשליך אחריות לסכסוך על המתלוננת, והפגין קושי לבחון את אחריותו והתנהגותו הבעייתית בהיבט האלימות הזוגית. ההתרשמות היא כי יחסיו עם נשים מאופיינים בעמדה מחפצה המדגישה את עליונותו, ללא יכולת אמפתיה או ראייתן כנפרדות ממנו ובעלות צרכים משלהן והוא השליך את התנהלותו על גורמים חיצוניים כגון שתיית אלכוהול מרובה מצד המתלוננת ובזמנו אף מצידו. מחד, הנאשם מקבל אחריות חלקית על התנהלותו המתוארת בכתב האישום ומכיר בהתנהגותו הפוגענית, ומאידך התקשה להעמיק בפרטי כתב האישום ובעיתיות התנהלותו, ולהסביר את הרקע להתנהלות האלימה והחוזרת כלפי המתלוננת ונוטה להשליך את האחריות לאירועים על המתלוננים, ממוקד בהתנהלות המתלוננת ותופס עצמו כמי שרצה לסייע לה. שירות המבחן הפנה לגורמי סיכון בעניינו של הנאשם, בין היתר, בדמות גבולותיו הפנימיים החלשים והעובדה שאינו מכיר לעומק בדפוסי האלימים כשלא נעשתה עבודה בקשר לדפוסי אלה. בנוסף, צוינה התנהלותו התועלתנית הממוקדת בצרכיו, ובמוטיבציה חלקית ובררנית לטיפול, תוך שהציג לאורך ההיכרות הממושכת עם שירות המבחן עמדות נוקשות.

28. הנתונים המפורטים לעיל כמו גם העבירות הקודמות של הנאשם מתחום האלימות הזוגית וכלפי אותה המתלוננת אינם מאפשרים את ההתחשבות העונשית לה עתרה הסנגורית. עינתי **בעת/2**, גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בת"פ 52090-05-16 **מדינת ישראל נ' ד'** (28.4.2021). באותו מקרה הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של איומים ותקיפת שוטר, וצירף תיק פלילי בו הורשע בתקיפה חבלנית של בת זוגו (המתלוננת בעניינו) ובאיומים בשתי הזדמנויות שונות בשנת 2017. בגזר הדין שקל בית המשפט את הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם, אשר לא חפה ממעידות, וקבע כי ניתן להסיק מהתמדתו בטיפול כי לא זנח את האפיק הטיפולי. בית המשפט מצא שלא לקטוע את ההליך הטיפולי, מיקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, וגזר עליו מאסר 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תוך הפעלת מאסר מותנה בין 4 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו, חציו בחופף וחציו במצטבר, לצד ענישה נלווית. שקלתי את עתירת הסנגורית להתחשבות נוספת ויתרה במקרה שלפני נוכח העובדה שחלפה שנה נוספת מאז מתן גזר דין זה, והנאשם המשיך בדרך השיקום, אך אינני מוצאת שזה המקרה להתחשבות כאמור, בשים לב לכלל הנסיבות, למפורט בתסקיר ולחזרתיות בביצוע העבירות על ידי הנאשם. (ראו גם **עת/3** הרשעתו הנוספת של הנאשם במסגרת ת"פ 18794-03-18 **מדינת ישראל נ' ד'** (27.6.2018), בגין ביצוע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים כלפי אותה מתלוננת בשנת 2018, שם נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ו-3 חודשי מאסר מותנה, הוא המאסר המותנה שהפעלתו התבקשה בעניינו).

29. כלל הנסיבות ופסיקת בית המשפט העליון מלמדים על צורך ברור בענישה קונקרטית ומרתיעה בעניינו של הנאשם וכזו תיגזר. בשים לב גם לדרך השיקומית בתחום ההתמכרויות בה צועד הנאשם, להודייתו, ולהפחתת הסיכון במצבו כמתואר על ידי שירות המבחן, כמו גם לחלוף הזמן הלא מבוטל מאז ביצוע העבירות ולעובדה שלא ביצע כל עבירה מאז, ולמתחם הענישה שנקבע, עונשו של הנאשם יקבע בחציו התחתון של מתחם הענישה, קרוב יותר לאמצעו - ולריצוי בעבודות שירות. זאת לצד ענישה נלווית, ותוך הפעלת המאסר המותנה משנת 2018, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בקשר להפעלת המאסר המותנה, על אף עמדת שירות המבחן לפיה ניתן להורות בעניינו של הנאשם להארכתו על הארכת המאסר המותנה, יש לציין כי גם אם ניתן להתייחס לכך כאל המלצה (אשר ניתנה בנקודת זמן מסוימת בה ריצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות), כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, ושיקולי בית המשפט בבואו לגזור את הדין רחבים יותר (ע"פ 1472/15 **שעשוע נ' מדינת ישראל** (17.5.2015)).



30. בנסיבות בהן מצאתי להפעיל את המאסר המותנה, מתייטר כאמור הצורך בדיון בשאלה האם יש להתייחס למאסר המותנה במקרה זה כחב או בר הפעלה (בשים לב לכך שבוצעו שתי עבירות תקיפה על ידי הנאשם, אך גם בשים לב לנסיבות ביצוען). יחד עם זאת, יש טעם בטענת הסגורית לפיה מקום בו המאשימה התייחסה מעת עריכת ההסדר הדיוני ועד למועד הטיעון לעונש למאסר המותנה ככזה שהוא בר הפעלה וניתן להורות על הארכתו בנסיבות מתאימות, ואף הציגה עמדה זו בעת הצגת ההסדר הדיוני, מן הראוי שתדבוק בעמדתה זו גם בעת הטיעון לעונש, וגם כשעמדתה היא שבנסיבות אלו מקום להורות על הארכתו ויש להפעילו.

31. סוף דבר, לאחר שקילת כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז לקשיש "לוסטיגר", ברח' הרצל 74. **הנאשם יתייצב ביום 24.10.2022 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז.** מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן ה-3 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 18794-03-18 (ע/3) חודשיים במצטבר וחודש בחופף, כרשבסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (ובסה"כ 1,000 ש"ח) שפרטיהם יועברו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.2022.

ככל שהופקדו כספים על ידי הנאשם במסגרת תיק זה, הרי שישמשו לתשלום הפיצוי והיתרה תוחזר לנאשם, בכפוף לכל מניעה על פי דין.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, במעמד הצדדים.